

Derfor sluttede jeg også min tale med at sige, at jeg faktisk synes, at i stedet for at bruge kræfter på at lave denne lov om, skulle vi bruge kræfterne på at diskutere, hvordan vi får flere til at melde sig til det register, hvordan vi får flere til at afklare med sig selv og deres familie, at de vil, eller de eventuelt ikke vil, være donorer.

Jeg synes, det er nok så interessant en debat.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Skal vi lige give en lille kort dispensation til fru Tove Videbæk, fordi der er så mange? Ordførerrækken er jo egentlig forbi, men lad os være meget demokratiske.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Der var konkrete spørgsmål til mig fra hr. Tom Behnke, og dem vil jeg da gerne svare på.

Hr. Tom Behnke spurgte om til hensynet til de pårørende, og der mener vi absolut, at vores indstilling til denne sag netop viser respekt for afdødes egen beslutning og tager hensyn til de pårørende.

Hr. Tom Behnke spurgte så, om det også gjaldt den anden vej, og der vil jeg da sige, at vi, ligesom jeg også sagde i min ordførertale, mener, at kun mennesker, der medvidende, bevidste og ved deres fulde fem har besluttet sig for og skrevet under på, at de ønsker at donere deres organer, bør bruges om organdonorer.

Så også i den situation bliver der taget hensyn til både afdøde og efterladte.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det hr. Jørgen Winther som ordfører for forslagsstillerne.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne sige tak for de utrolig mange positive og gode bemærkninger, der har været om det her forslag, og også for den, synes jeg, virkelig meget gode og indsigtfulde debat.

Vi er lidt langt fremme i samlingen, og der er mange forskellige uafklarede spørgsmål. Derfor må det være klart, tror jeg nok, men jeg vil alligevel sige det, at det her forslag vil vi gensætte efter sommerferien, således at vi har mulighed for at gøre det rigtig færdigt på den helt gode måde.

Det her er jo et forslag, der drejer sig om, at der er afgivet et skriftligt tilsagn; det drejer sig ikke om det mundtlige tilsagn. Der er jeg enig

med mange af dem, der har sagt, at det har noget at gøre med etik, for det, der er væsentligt for os tre, der er kommet med forslaget, er, at vi gerne vil give udtryk for, at vi vil respektere den afdødes sidste ønske angående organerne. Det er det væsentlige.

Så kan det godt ske, at det vil få den effekt, at der er endnu flere, der så ønsker at skrive et organdonortestamente, for sagen vil nok være, at hvis man ved, at ens organdonortestamente bliver respekteret, er der også et større incitament til at ville skrive et.

Hvis vi ser på selve organdonorsituationen, så vil jeg sige, at det jo er interessant, at der i Spanien er tre gange så mange organdonorer pr. million indbyggere, som der er i Danmark, og at der i Norge er ca. to gange så mange, og i Finland er det også noget med to gange så mange. Danmark ligger meget, meget lavt, når vi ser på, hvor mange organdonorer vi har pr. million indbyggere.

Hvis vi nu ser på de forskellige partier, så tror jeg, det vil være typisk, at i mange partier vil der være forskellige holdninger, og det gælder i øvrigt også i Venstre. Der vil være nogle få, der vil stemme imod det her forslag, hvor mange tør jeg ikke rigtig sige, men jeg er alligevel meget positivt overrasket, når jeg nu hører de forskellige meldinger, for det er faktisk kun fra det store parti, Socialdemokratiet, at man i dag har hørt ikke sådan en klar afvisning, men noget, der nærmest kan opfattes som afvisning.

Dog har jeg opfattet, at fru Dorte Bennedsen har givet udtryk for nogle overvejelser og nogle positive tilsagn om, at vi skal ind i en videre dialog osv. Jeg opfattede det mere, som at det var ministeren, der var afvisende, end at det var den socialdemokratiske ordfører, og der kan vi jo så have så mange forskellige holdninger.

Men alt i alt er Socialdemokratiet overvejende imod, mens CD vil overveje lidt længere og se hvordan.

Ellers må jeg sige, at så at sige alle andre ordførere, fra den ene side af salen til den anden side af salen, var relativt positive. Så min hovedkonklusion er, at der er langt større opbakning til det her forslag, end jeg på forhånd havde troet, og det synes jeg altså er skønt.

Det, det drejer sig om i al sin enkelthed, er jo: Hvis man har testamenteret sin ene søn et vist antal penge, den anden søn en sofa, et maleri osv. og så nogle penge til Kattens Værn, så bliver det respekteret, men hvis man har testa-